

Pismo
ukazuje się
we wtorki
i piątki

Głos *weekend*

Piątek
28 lipca 2023
nr 59 (LXXVIII)
cena: 20 Kč

POLECAMY
4-6 SIERPNI 76. GOROLSKI ŚWIĘTO
STR. 6-9

Niedziela do koszenia czy »nienierobienia«?

PROBLEM: Jedni uważają, że niedziela to dzień święty i w tym dniu należy im się spokój i odpoczynek. Dla innych siódmy dzień tygodnia to po prostu weekend i jedyna okazja, żeby uporządkować obejście swojego domostwa lub ogródek działkowy, wykorzystując do tego głośną technikę. Kto ma rację?

Beata Schönwald

Aby pogodzić jednych i drugich, większość miast i gmin w regionie już dawno wydała rozporządzenia, które nie zezwalają na zakłócanie spokoju niedzielnego przez używanie hałaśliwych urządzeń, jak kosiarki, piły czy sekatory. Zdarza się, że oprócz niedzieli zakazem objęte są również wszystkie święta uznawane przez państwo – zarówno kościelne, jak i cywilne. Nie zawsze jednak ograniczenia dotyczą całego dnia.

Jeśli chodzi o większe miasta, to jak na razie żadnych regulacji w tym zakresie nie wydał na przykład Bogumín, mają je natomiast Karwina, Hawierzów czy Trzyniec. Na mocy ich ustaleń, mieszkańcy oraz osoby przebywające na terenie Karwiny muszą powstrzymać się od wykonywania głośnych prac ogrodowych w niedzielę do godz. 9.00 i od godz. 13.00. W Hawierzowie pokosić trawnik lub przyciąć żywopłot głośnym sprzętem można w niedzielę i święta w godz. 8.00-12.00. W Trzyncu odwrotnie. Miasto zarządziło tam spokój niedziel-

• Jednym z najgłośniejszych narzędzi jest piła motorowa. Fot. NORBERT DĄBKOWSKI

no-święteczny tylko na przedpołudnie. Po godz. 13.00 silniki kosiarek, pił i sekatorów śmiało

mogą iść w ruch. Pomimo to zdarzają się tacy, którym nawet to jest za mało. – Egzekwowanie dotrzy-

mywania tych przepisów należy do Straży Miejskiej. Ludzie popełniają jednak błąd, że skargi na robiących hałas sąsiadów kierują do nas dopiero w poniedziałek. To trzeba rozwiązywać od razu, kiedy dana osoba jest w trakcie wykonywania zakazanych prac – zaznacza rzecznik trzynieckiego magistratu Stanislav Cieslar.

W Jabłonkowie oraz okolicznych wioskach rozporządzenia gminne zabraniają takich czynności przez całą niedzielę. – Rzadko zdarzają się sytuacje, kiedy ktoś zakłóca spokój niedzielny. Bardzo mało mamy tego rodzaju zgłoszeń. A jeśli już się pojawiają, to są rozwiązywane polubownie – stwierdza burmistrz Jiří Hamrozi.

Wójtka Milikowa i Łomnej Dolnej, Ewa Kawulok i Eva Sikorowa, przyznają, że rozporządzenia zabraniające używania głośnego sprzętu ogrodniczego wprowadzono w ich gminach głównie ze względu na „lufciarzy”, czyli ludzi przyjeżdżających na daczę w Beskidy. – Miejscomi nie potrzebują żadnych regulacji, bo wiedzą, że w niedzielę i inne święta kościelne się nie pracuje, ale odpoczywa – przekonuje Kawulok. Jej zdaniem, innym ekstremem są sytuacje, kiedy ludzie skarżą się na to, że w czasie żniw kombajn pracuje w polu nawet w niedzielę. – Rolni-

cy muszą korzystać z dobrej pogody, nie mogą czekać ze zbiorami do poniedziałku – dodaje.

Kontrowersji na temat tego, czy kosić trawnik w niedzielne popołudnie lub go nie kosić, nie ma natomiast w Bukowcu. – U nas nie ma domków letniskowych, a miejscowi, to ludzie wierzący, którzy szanują spokój niedzielny oraz swoich sąsiadów. Nie potrzebujemy więc żadnego gminnego rozporządzenia, które regulowałoby te sprawy. Dla nas to naturalna rzecz – podkreśla zastępca wójta Bukowca Janusz Motyka. Już w sąsiednim Piosku taki przepis jednak istnieje, ucinając warkot silników pił i kosiarek we wszystkie niedziela i święta państwowe.

Chociaż większość ratuszów już wiele lat temu wydało odpowiednie rozporządzenia, kiedy wolno korzystać z hałaśliwych sprzętów ogrodniczych, a kiedy nie, zawsze znajdą się malkontenci, którym będzie oficjalnych ograniczeń albo za mało, albo za dużo. Ktoś chciałby mieć spokój również w sobotę, a ktoś inny chciałby spędzić na ogrodowym traktorze cały weekend. Jak zaznaczają wójtowie, trudno wszystkim dogodzić. Wiele rzeczy da się jednak ustalić jak dobry sąsiad z sąsiadem. ▲

120

decybeli to poziom intensywności hałasu, który wywołuje u człowieka ból. Natężenie hałasu w granicach 85-130 decybeli powoduje uszkodzenie słuchu oraz zaburza funkcjonowanie układu krążenia i układu nerwowego, a także wpływa ujemnie na zmysł równowagi. Negatywny wpływ na układ nerwowy, objawiający się zmęczeniem i obniżeniem efektywności działań, ma hałas już o natężeniu 35-70 decybeli. W takich warunkach komunikacja jest utrudniona. Natomiast hałas poniżej 35 decybeli nie jest szkodliwy, niemniej może powodować irytację i trudności w koncentrowaniu się.

Źródło: www.wapteka.pl

REKLAMA

WYKORZYSTAJ SWÓJ BENE-FIT!

MASAŻE I FIZJOTERAPIA

+420 736 626 848

sport vitality

Ratują pamięć na Zaolziu

Dziewięcioosobowa grupa Fundacji „Świetlik” z Bydgoszczy przyjechała ponownie na Zaolzie, by zadbać o zapomniane i zarośnięte polskie groby na miejscowych cmentarzach. W trakcie tego pobytu wolontariusze pracowali na nekropoliach w Orłowie, Karwinie-Kopalniach i Karwinie-Meksyku.

Łukasz Klimaniec

To już druga z rzędu wizyta wolontariuszy z bydgoskiej Fundacji „Świetlik” na Zaolziu. Ekipa dotarła do Cieskiego Cieszyńska w sobotę własnymi samochodami. Dzięki Małgorzacie Rakowskiej goście poznali historię Zaolzia, a także zaznajomili się z działalnością polskiej mniejszości na rzecz kultury polskiej tradycji i kultury. Zwiedzili wraz z Janem Przywarą Żwirkwisko, odwiedzili kościół w Orłowie, a następnie zabrali się do pracy. W poniedziałek porządkowali obejścia grobów na cmentarzu w Orłowie, a we wtorek zajmowali się polskimi nagrobkami na nekropoli w Karwinie-Kopalniach, a w kolejnych dniach pracowali na starym cmentarzu ewangelickim w Karwinie-Meksyku.

– To wycinanie i sprzątanie – wyjaśniła Anna Kujawka, wolontariuszka z Fundacji „Świetlik”. – Porządkujemy teren, mamy własne piły, sekatory, grabie. Zazwyczaj wycinamy bluszcz lub drzewa, które zarastają nagrobki. Posiłkujemy się mapami i wskazówkami, jakie otrzymujemy od Stanisława Kolka ze Stowarzyszenia „Olza Pro”. Staraliśmy się odszukać polskie groby i je oczyścić. Jeśli to możliwe odczytujemy inskrypcje. I wykonujemy dokumentację zdjęciową – przed rozpoczęciem prac, w trakcie i po ich zakończeniu – dodała.

Prace na Zaolziu, jakie prowadzi Fundacja „Świetlik”, to element projektu „Nasza historia za Olzą”, który jest dofinansowany przez Instytut Polonika. W tym roku projekt bydgoskiej Fundacji patronatem honorowym objęła konsul generalna RP w Ostrawie Izabella Wołhejko-Chwastowicz.

– To dużo dla nas znaczy, bo pracujemy jako wolontariusze i takie wsparcie jest dla nas ważne – przyznała Anna Kujawka.

Konsul Izabella Wołhejko-Chwastowicz spotkała się z wolontariuszami Fundacji „Świetlik” we wtorek na cmentarzu w Karwinie-Kopalniach. Była okazją nie tylko do poznania się, ale także do wymiany informacji na temat prowadzonych działań w zakresie utrzymania polskich miejsc pamięci.

– W ciągu tych ostatnich lat sama odkryłam kilka miejsc, które zostały wpisane do naszego katalogu Miejsc Pamięci ostrawskiego okręgu konsularnego – przyznała konsul Izabella Wołhejko-Chwastowicz. – Pamięć nie umiera. Ale jeśli nie będziemy pamiętali o tych kamieniach, które mówią o historii, to nas nie będzie tutaj. Działalność kulturalna i oświatowa, jaką wykonuje PZKO, jest ważna. Ale te groby rodzin, których już nie ma, są mostem łączącym nas z przeszłością i historią tego regionu. Musimy ją przekazać z szacunkiem do naszych przodków i dla siebie samych – podkreśliła wskazując na znaczenie, jakie ma akcja Fundacji.

● Projekt bydgoskiej Fundacji swoim patronatem objęła konsul generalna RP w Ostrawie Izabella Wołhejko-Chwastowicz, która we wtorek spotkała się z wolontariuszami.

Wolontariusze z Fundacji „Świetlik” w sobotę wrócą w swoje strony. Efekty ich prac zostaną udokumentowane w formie prezentacji oraz innych działań, poprzez które Fundacja zamierza przybliżyć Zaolzie i mieszkańcom Bydgoszczy oraz innych części Polski.

● Wolontariusze Fundacji „Świetlik” porządkowali polskie groby na cmentarzu w Karwinie-Kopalniach.

Z REDAKCYJNEJ POCZTY

Pielgrzymki z Zaolzia na Jasną Górę

Można powiedzieć, że każde miasto na świecie, każda miejscowość, chociażby najmniejsza, każda parafia ma swoje tradycje i zwyczaje. W naszej parafii w Czeskim Cieszyńcu pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa szczególnie lipiec stoi pod znakiem pielgrzymek do Częstochowy. A dokładniej – pieszej, rowerowej i autokarowej z Zaolzia na Jasną Górę.

Każda tradycja ma swój początek... Nasza rozpoczęła się od pielgrzymowania starszej córki Joli z warszawską „17” grupą młodzieży. Po powrocie przekazała nam – rodzicom i młodszej siostrze Beacie tę potrzebną „iskrę”, która była początkiem naszego rodzinnego wędrowania. I tak – pięciokrotnie jechaliśmy do Krakowa, by tam dołączyć do grupy krakowskiej pielgrzymki, która wyruszyła spod Wawelu. I na tych pielgrzymkach powstawało wielkie marzenie, by mogli wyruszyć ze swoich domów Polacy z Zaolzia na Jasną Górę. To marzenie spełniło się! W roku 1991 odbywał się VI Światowy Dzień Młodzieży z udziałem Ojca Świętego Jana Pawła II. By uczestniczyć w tym pięknym spotkaniu, wyru-

szyla I Piesza Pielgrzymka Zaolzie – Jasna Góra...

W tym roku odbyła się XXXI Piesza Pielgrzymka Zaolzie – Jasna Góra. Z powodu pandemii dwukrotnie nie można było pielgrzymować. Opiekunem duchowym był ks. Andrej Stodička.

W 1993 roku z mężem jechaliśmy do Rzymu z pielgrzymką, którą organizowała parafia jabłonkowska. Celem było uczestnictwo w beatyfikacji Siostry Faustyny Kowalskiej. Duch Siostry nam podszepnął – „a może by tak wyjechał autokar z Zaolzia, by powitać pieszych pielgrzymów, a w drugim dniu zwiedzić Łagiewniki koło Krakowa i modlić się w kościele Siostry Faustyny”. Było wielu chętnych... I tak co roku była okazja, by zwiedzić najroóżniejsze ciekawe i piękne miejsca i sanktuaria.

W tym roku odbyła się XXIX Pielgrzymka Autokarowa Zaolzie – Jasna Góra... Opiekunem duchowym był O. Waldemar Szczygiół.

Z kolei – wyżej wspomniana pielgrzymka rowerowa. W roku 2003 zaprosiliśmy ówczesnego ks. proboszcza na pieszą pielgrzymkę. Powiedział: „niestety z przyczyn czasowych i fizycznych nie mogę wziąć udziału! Oj, gdyby tak jechało się na rowerach, to dałbym się zaprosić”. No i – przygotowali-

● Grupa autokarowych pielgrzymów z Zaolzia. Fot. ARC

śmy pielgrzymkę rowerową! W tym roku odbyła się XIX Pielgrzymka Rowerowa Zaolzie – Jasna Góra! Opiekunem duchowym był ks. Krzysztof Strzelczyk.

Odbyło się też parę pielgrzymek motocyklowych z Zaolzia na Jasną Górę. Powstała też Grupa Duchowego Uczestnictwa – w dniach pielgrzymowania ci wszyscy, którzy nie dali rady wybrać się z którąś z wymienionych pielgrzymek, otrzy-

mywali legitymacje uczestnictwa i modlili się w intencji pielgrzymów. Prawdopodobnie każdy z nas nosi w sercu wspomnienie sanktuarium maryjnego, z którym czuje się związany, które pozostawiło w jego życiu ślad łagodnego i stanowczego zarazem wezwania Matki Bożej: „uczyni to, co powie ci mój Syn” (por. J 2,5).

„Magnificat – Pieśń Maryi to wielkie wyznanie wiary, adoracja

Boga, podzięka za Jego dobroć oraz pokorne uznanie swej ludzkiej małości”. (Ks. Kazimierz Góral, „Maryjnym szlakiem”).

My również – pielgrzymi dziękujemy za Maryję, którą, począwszy od Elżbiety, wszystkie pokolenia nazywają „błogosławioną”. Zaufała Bogu, zgodziła się być Matką i Królową.

Jadwiga Franek

E-mail: danuta.chlup@glos.live

Pisząc do nas, podaj swój wiek, klasę i adres szkoły, do której uczęszczasz. Prosimy o nadsyłanie listów o objętości do 2000 znaków ze spacjami.

Lato z Dolnym Śląskiem

Czternaścioro tegorocznych absolwentów polskich szkół podstawowych na Zaolziu zakończyło wczoraj 11-dniowy pobyt we Wrocławiu. W jego trakcie byliśmy w kontakcie z uczestnikami.

Beata Schönwald

Kolonie pn. „Lato z Polską” są organizowane od dziesięciu lat. To projekt Dolnośląskiego Oddziału Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” i Szkoły Podstawowej im. H. Sienkiewicza w Jabłonkowie. Z oferty korzystają jednak nie tylko nasi uczniowie. Wyjazd ten traktujemy bowiem jako rodzaj nagrody dla wybranych uczniów klas dziewiątych wszystkich polskich szkół powiatu frydecko-miastecckiego – Bystrzycy, Gnojnika, Trzycina, Wędrzyna i Jabłonkowa – podkreśliła dyrektorka tej ostatniej Urszula Czudek.

Tegoroczny pobyt we Wrocławiu łączył z sobą wypoczynek z edukacją na temat współczesnej Polski, konkretnie regionu Dolnego Śląska i jego stolicy. Wartością dodaną był udział 22-osobowej grupy polskiej młodzieży z Litwy, z którą młodzież zawarła liczne przyjaźnie.

– Organizatorom udało się stworzyć bardzo ciekawy i urozmaicony program. Były wyciecz-

ki na zamek w Brzegu, do Legnicy na arcyciekawe warsztaty w Specjalnej Strefie Ekonomicznej oraz do Jeleniej Góry, gdzie zwiedziliśmy podziemia i starówkę. Z kolei we Wrocławiu uczestnicy poznali historyczną część miasta, czyli Ostrów Tumski i Stare Miasto, odwiedzili Muzeum Pana Tadeusza, Ossolineum, Centrum Historii Zajezdnia, ogród zoologiczny z niezwykłym Afrykarium, Muzeum Wody i Halę Stulecia – reklajonował „Głosikowi” opiekun grupy z Zaolzia Jan Zolich.

Młodzież była zakwaterowana w Bursie. Dzieci miały do dyspozycji siłownię, salę gimnastyczną oraz boiska sportowe. Ponieważ ośrodek usytuowany jest na zachodnich obrzeżach miasta, do centrum dojeżdżała tramwajami. Z wypowiedzi uczestników, które udało się nam zdobyć pomimo dzielącej nas odległości, wynikało, że „Lato z Polską” we Wrocławiu było wspaniałym przeżyciem i okazją do poszerzenia własnych horyzontów.

– Poznałam tu nowych ludzi i zwiędziłam dużo ciekawych miejsc. Świetne było Muzeum Pana Tadeusza i Muzeum Wody i Hydropolis – skomentowała Ka-

● Młodzież z Zaolzia i Litwy na dziedzińcu zamku w Brzegu. Fot. TADEUSZ MINCIEWICZ

rin Walkowa z bystrzyckiej podstawówki. – Nowi ludzie i nowi kolezdy. Zaznajomiłem się z historią Wrocławia, Brzegu, Olawy i Jeleniej Góry, które zwiedziliśmy – stwierdził David Gazur ze szkoły w Jabłonkowie. – Za największe plusy uważam to, że mogłam zwiedzić takie piękne i ciekawe miasto jak Wrocław i poznać młodych ludzi, którzy tak samo

jak są Polakami mieszkającymi za granicą – zauważyła z kolei uczennica z Wędrzyna, Antonina Wania. Wśród tylu pozytywnych spostrzeżeń naszym respondentom nie udało się doszukać żadnych minusów.

Niewątpliwym plusem wartym odnotowania jest natomiast to, że zgodnie z obietnicą marszałka Województwa Dolnośląskiego

Marcina Krzyżanowskiego oraz prezesa Dolnośląskiego Oddziału Stowarzyszenia „Wspólnota Polska” prof. Tomasza Glowńskiego kolonie pn. „Lato z Polską” odbędą się również za rok. Uczniowie, którzy po wakacjach rozpoczną naukę w klasach dziewiątych, mogą więc liczyć na fajny wyjazd. Szkoła tylko, że w tak ograniczonej liczbie. ▲

Tu liczą się koledzy

Dziki Zachód, Indianie i kowboje w Karwinie? Czemu nie, skoro w minionych tygodniach podobne niesamowite rzeczy działy się w Bystrzycy i Czeskim Cieszyńcu. Wszystko to zaś możliwe jest dzięki temu, że trwa okres realizacji projektu „Wakacje na Zaolziu”, czyli półkolonii dla dzieci w wieku 6-12 lat dofinansowanych przez Fundusz Rozwoju Zaolzia Kongresu Polaków w RC.

Turnusy z tematyką Dzikiego Zachodu odbywają się pod kierunkiem Alicji Iwanuszek i Sabinny Wojnar. My odwiedziliśmy ten ostatni, który realizowany jest w tym tygodniu w Domu Polskim PZKO w Karwinie-Frysztaście z udziałem 12 dzieci. – Uczestnicy w poszczególnych miejscowościach się zmieniają, program zaś pozostaje ten sam. W trakcie pięciu dni staramy się stworzyć atmosferę Dzikiego Zachodu, pokazać dzieciom kulturę Indian i kowbojów. W tym duchu organizujemy zajęcia plastyczne, gry i zabawy – wyjaśnia Alicja.

W środę, kiedy przyjechalismy z wizytą na półkolonie do Karwi-

● Każdy starał się stworzyć jak najładniejszą opaskę.

ny, dzieci przygotowywały opaski indiańskie. Do dyspozycji miały biały pas papieru, kolorowe flamastry, klej i piórka w kilku kolorach. W pół godziny spod ich rąk wyszły atrakcyjne ozdoby w kształcie, których nie wstydziłoby się założyć prawdziwi Indianie. Po wykonanej pracy był czas na zabawę. W dużej sali zostały przeprowadzone współzawodnictwa w rzucaniu lasem-hula-hopem, w trakcie którego dzieci ścigały

się na koniach-rakietkach. Następnym – drugim w tym dniu kreatywnym zadaniem – było malowanie koszulek. Dzieci włożyły je później i razem z opaskami na głowach zapozowały do zdjęć, które opiekunki jako pamiątkę z półkolonii wysłały do rodziców. – Dzieci chętnie tutaj przycho- dzą. Większość tworzą uczniowie miejscowej polskiej szkoły, choć jest też na przykład dwoje dzieci z Warszawy, które przyjechały do

● Kiedy opaski były gotowe, dzieci ustawiały się do wspólnego zdjęcia. Zdjęcia: BEATA SCHÖNWARD

działków na Zaolzie. Podobną sytuację mieliśmy również w Bystrzycy. Dzieci jednak szybko się zaprzyjaźniły, m.in. dzięki zajęciom integracyjnym, które odbywały się na samym początku półkolonii. Większość uczestników ma tutaj po 9-10 lat. W tym wieku bardzo łatwo nawiązują kontakty – stwierdziła Alicja Iwanuszek.

Takie robotki, jak produkowanie we wtorek naszyjniki z gwiazdami szeryfa, czy malowanie

wioski indiańskiej, to z pewnością fajna rzecz. Na półkoloniach liczą się jednak również kolezdy, o czym przekonywał nas w środę w Domu Polskim we Frysztaście 10-letni Marek Rzymanek z Dąbkowa. – W zeszłym tygodniu przychodziłem tu razem z moimi kolegami i było bardzo fajnie. Postanowiłem więc zostać jeszcze w tym tygodniu. Podoba mi się wszystko, co tutaj robimy – powiedział. (sch)

POST SCRIPTUM

UŚMIECHNIJ SIĘ

WEHIKUŁ CZASU

Tak było...

...tak jest

• W odpowiedzi na nasze zaproszenie napisał pan Piotr Brzezny: „Zdjęcia z miejsca, z którego było wykonane pierwotne ujęcie, nie można wykonać, bo jest ono zarośnięte drzewami i krzewami. Na fotografii widać ostatni budynek, który pozostał z pierwotnego kąpieliska. Mieścił się w nim bufet oraz wypożyczalnia sprzętu sportowego. Obecnie służy pod nazwą „Hajenka” różnym orłowskim organizacjom społecznym”.

Dziękujemy za współpracę!

MINIKWADRAT MAGICZNY I

Pionowo i poziomo jednakowo:

- Adam, niemiecki przemysłowiec lub Vectra na drodze
- należność za pracę, wynagrodzenie, gaża
- dolna część głowy kolumny dorynckiej
- ...Rover, brytyjska terenówka lub niemiecki odpowiednik województwa.

Wyrazy trudne lub mniej znane: DIORI

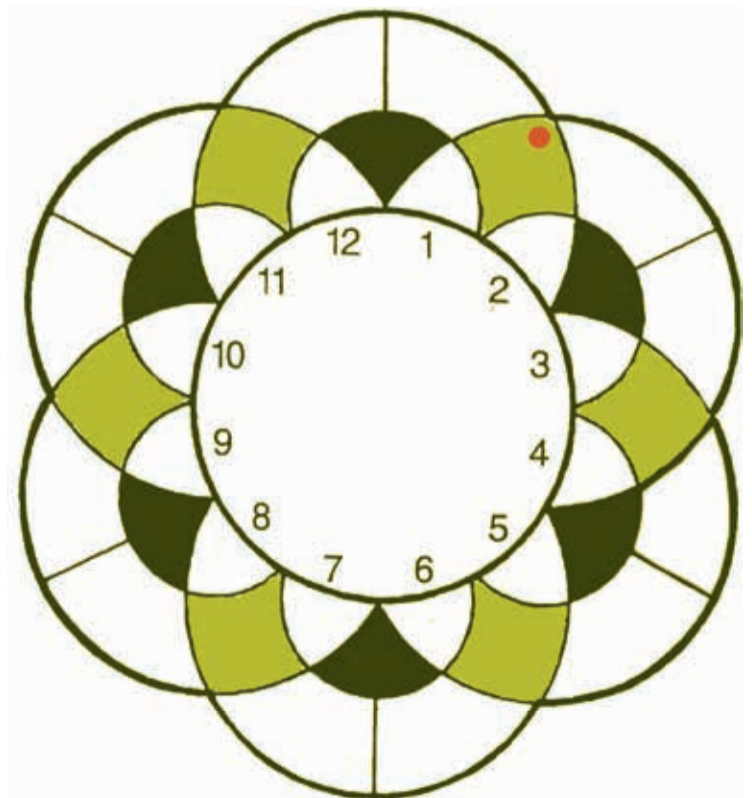
	1	2	3	4
1	1	2	3	4
2	1	2	3	4
3	1	2	3	4
4	1	2	3	4

LOGOGRYF ŁUKOWATY

Rozwiązaniem jest nazwa miasta w Polsce, w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie kętrzyńskim. Leży ono w krainie historycznej Prusy Dolne. Miejscowość została założona w XV wieku. Do początku XIX w. rozwój miasteczka związany był z powstaniem węzła kolejowego na przecięciu dwóch najstarszych w Prusach Wschodnich linii kolejowych, czyli Królewiec – Elk i Toruń – Wystruć...

- 1.-4. pojazd na płozach z kierownicą i siodełkiem
- 3.-6. akcja na boisku lub na ringu
- 5.-8. jednostka miary papieru
- 7.-10. powściągliwość, prowadzenie surowego trybu życia
- 9.-12. kraj z Jerozolimą i Hajfą
- 11.-2. akrobacja lotnicza lub baryłka, antałek.

Wyrazy trudne lub mniej znane: SKIBOB

MINIKWADRAT MAGICZNY II

Pionowo i poziomo jednakowo:

- drzewo w godle Kanady
- Romuald, muzyk Budki Suflera
- cyrklem kreślona krzywa z promieniem i cięciwą
- cztery stołowe lub kończyny, które można wziąć za pas.

Wyrazy trudne lub mniej znane: OKRĄG

	1	2	3	4
1	1	2	3	4
2	1	2	3	4
3	1	2	3	4
4	1	2	3	4

Wśród autorów poprawnych rozwiązań zostanie rozlosowana nagroda. Rozwiązania prosimy przysyłać na e-mail: info@glos.live. Termin ich nadsyłania upływa w środę 9 sierpnia 2023 r. Nagrodę z 14 lipca otrzymuje Alexander Pieczka z Karwiny-Mizerowa. Autorem dzisiejszych łamigłówek jest Jan Kubiczek.

Rozwiązanie krzyżówki kombinowanej z 14 lipca: KTO ŚPI, JEŚĆ NIE PROSI

Znajdź nas na YouTube

